

Pol življenja za radio oddajnikom

Pogovor z Jožetom Mozetičem, enim od ustanoviteljev radio kluba Triglav

Med šte aktivnimi radioamaterji, člani RK TRIGLAV, ki so mu pred več kot tridesetimi leti postavili čvrste temelje in začrtali njegovo nadaljnjo usmeritev, je tudi **Jože Mozetič – YU 3 BB**. Ko sem ga obiskal na njegovem domu na Glavarjevi ulici, sem ga zmotil ravno sredi dela za radijsko postajo. Pritisnil je na stikalo, jo ugasnil («da ne bo motila») in si vzel čas za pogovor o radioamaterstvu, dejavnosti, ki ga spremlja že več kot polovico življenja. Iz njega so vreli spomini, tu in tam se je ustavil, pomolčal kot bi bil v zadregi ali naj pove ali ne (opravljal je službo, kjer je bil molk zlato) pa zopet naprej pletel svojo pripoved...

«Ustanovitelji tega kluba smo bili vsi pripadniki organov za notranje zadeve, navdušenci, ki jim je radiooddajnik pomenil vse. So ljudje, ki po osmih urah službe pozabijo na vse, so v službi nesrečni, nam pa se je prepletalo delo in konjiček. Takšne sreče nima vsak,» meni Mozetič.

Sam se je z radijsko tehniko srečal kot italijanski vojak leta 1940, ko so ga «vtaknili» v radiotelegrafski tečaj in začeli učiti telegrafijo. A so ga kaj kmalu zaradi sabotaže izključili iz tečaja. Znašel se je v taborišču, kjer je bil do kapitulacije Italije, nakar se je pridružil partizanom ter postal telegrafist v IX. korpusu.

«Na Čepovanu se je začela moja kariera,» se spominja. Po vojni pa je svojo pot nadaljeval v organih za notranje zadeve – zopet za radijsko postajo, kjer je bil vse do upokojitve.

Naš «šef» je bil še predvojni radioamater in počasi nas je vse zastripil s tem. V službi smo imeli skromno opremljeno delavnico in po rednem delu smo v njej izdelovali razne aparature. Kaj čudni so bili ti naši izdelki, sestavljeni večinoma iz trofejnih

radiopostaj, zbranih z vseh vetrov. Pravzaprav so bili to le sprejemniki, kajti takoj po vojni nismo smeli oddajati, ker pač še nismo imeli ustreznih pozivnih znakov. Prve znake smo dobili avgusta 1949 – postali smo sprejemni radioamaterji, februarja 1950 pa smo dobili znake, ki smo jih lahko uporabljali tudi za vzpostavljane zvez s svetom.

Rad se spominja tistih prvih korakov radioamaterstva pri nas, številnih zapletov in dogodb, ki so povezane z njegovim

Jože Mozetič

konjičkom... Vmes pove še kakšno zgodbo o delu pri «policijski» zgodbi, ki se zdi skoraj neverjetna, a je resnična in po kateri je bila kasneje posneta tudi TV nadaljevanka. Pa mu moram obljubiti, da o tem ne bom preveč pisal. «Ni še čas, da bi vse povedal, dogodki so še vse preblizu, spomini živijo...»

Potem začne razpredati klobčič o tečajih za radioamaterje. Veliko tečajnikov je šlo skozi njegove roke, mnogi se mu še danes oglašajo z vseh krajev domovine. Zvem, da se sistem učenja tele-

grafije ni prav nič spremenil od prvih tečajev za telegrafiste, v osvobojeni Beli krajini, pa vse do danes. Spremenili pa so se učenci. Nekoč so vsi bili odlični telegrafisti in dobri konstruktorji, danes pa se temu ne posveča več toliko pozornosti kot nekoč. Menda je kriva lahko dostopna tehnika.

Na mizi ob njem leži bronasta plaketa Nikole Tesle, eno najvišjih odlikovanj radioamaterske organizacije. Dobil jo je za požrtvovalno delo ob katastrofalnem potresu v Skopju. Zdi se mi, da mu je to priznanje ljubše, kot pa visoka državna odlikovanja, ki jih tudi ima. S posebnim žarom v očeh se spominja tistih žalostnih dni v Skopju.

Bil sem v službi, ko smo sprejeli vest o potresu. Takoj po končanem delu sem sedel za radiooddajnik in vzpostavil zvezo s Skopjem. Ta radijski most je nato deloval neprekinjeno sedem dni in sprejeli ter posredovali smo več kot 650 sporočil. Več se nas je izmenjevalo za postajo. Ker pa naš šef ni imel razumevanja, smo dežurali le ob prostem času in v službi bili potem neprespani ter na smrt utrujeni...

Še vro iz njega spomini. Veliko jih je, pravzaprav je neizčrpen vir zgodb, zgodbic, veselih, žalostnih, kar poslušal bi ga. Zapolni si skoraj vse, skorajda vsako zvezo, ki jo je kdaj vzpostavil in do danes se jih je nabralo že okoli 14.000. Pravi pa, da je postal bolj aktiven za radiooddajnikom šele zadnja leta, odkar se je upokojil in odložil s pleč nekaj funkcij, ki jih je imel v svoji krajevni skupnosti. «Naj sedaj stopijo mlajši v prve vrste, na njih sloni svet, oni si bodo krojili prihodnost...» pravi.

Poln je še načrtov in želja po vzpostavljanju novih zvez in skenjanju radioamaterskih prijateljev z ljudmi dobre volje z vsega sveta.

A. D.

Z BAGROM NA SOSEDOVO HIŠO

V Omahnovi ulici v Stožicah so imeli 29. oktobra predstavo v pravem teksaškem slogu. Krajan Dušan Mihajlovič je naročil bager in ukazal pri sosedih, Branki in Marjanu Pungerčanu, podreti na novo zgrajeno teraso. Bagerist je uničil še vrt in kup zložene opeke. Akcija krajana Mihajloviča je med prebivalci Omahnove ulice vzbudila veliko razburjenja. Bomo tako surovo reševali skaljene sosedske odnose, se sprašujejo?

Foto: DUŠAN REBOLJ

V MESECU BOJA PROTI ALKOHOLIZMU

Abstinenca – edini cilj zdravljenec

Društvo zdravljenih alkoholikov Ljubljana Bežigrad je letos občutno povečalo število

svojih članov. S štirih so prešli na pet klubov, imajo tudi posebno terapevtsko skupino.

Strokovno usposablajo še tri nove terapevte. Z osmimi strokovnimi delavci bo delo nemoteno teklo tudi v prihodnjem letu.

Seveda pa se večajo finančne zadrege. Sredstva, ki jih odmerja SIS, žal ne zadostujejo. Komajda plačajo predavalne ure, ostanejo pa še izdatki za razno strokovno literaturo in za seminarje, ki so za strokovno raven terapevta še kako potrebni in koristni. Zato so prispevki, ki jih nakažejo nekatere delovne in druge organizacije, nadvse dobrodošli.

Kje se obrestuje pomoč zdravljenim alkoholikom? Prav gotovo tudi v delovni organizaciji, ko se k stroju ali pisalni mizi vrne rehabilitiran in spet delovno sposoben človek; bolniških izostankov je manj, produktivnost se poveča. Zdravljenemu alkoholiku ni težko spet pridobiti delovne navade, disciplino in čut odgovornosti. To pa je prav tisto, kar pričakuje vsaka delovna organizacija od slehernega člana kolektiva. Ne smemo tudi pozabiti kaj predstavlja svoji družini človek, ki se je zavestno odpovedal alkoholu.

Klubi zdravljenih alkoholikov so inštitucija, ki pomaga k popolni rehabilitaciji in s tem do reševanja včasih izredno težke problematike.

Poskušajmo biti terapevti ne samo novembra, v mesecu boja proti alkoholizmu, temveč vselej, ko prijatelja ali znanca povabimo na pijačo. Naročimo sok, čeprav bo dražji od alkohola. Bo pa zato počutje drugačno: trezno in zdravo!

I. P.

V spomin

VIKA MERŠOL-DUNJA

Poslovili smo se od Vike Meršol – Dunje, iskrene tovarišice, dosledne revolucionarke, hrabre borke in graditeljice naše samoupravne socialistične skupnosti. Globoko pretresena množica krajanov, prijateljev in borcev jo je spremljala na zadnji poti na partizansko pokopališče v Stožicah.

Dunjina življenjska pot in zelo pestra družbenopolitična dejavnost nam dajejo vzgled revolucionarke in komunistke. Z življenjem, polnim borb in naporov, partizansčine in povojne graditve, se je za vedno zapisala v zgodovino med delovne ljudi. Huda bolezen je povzročila prerano smrt, ko se ji je izteklo 60 let življenja.

Vika Meršol je bila nosilka partizanske spomenice. V Skopju je bila sprejeta leta 1941. Neustrašna borka Cankarjeve brigade je bila polna poleta, pripravljena izpolnjevati tudi najtežje naloge, zraven pa vesele narave, nadvse priljubljena med borci in ljudmi nasploh.

D. R.

Otroci, pridite!

Vzgojno varstvena organizacija Ciciban, Šarhova 29, organizira 80-urni vzgojni program za otroke v starosti 4–5 let, ki niso vključeni v dnevno varstvo in bivaljo na območju naših krajevnih skupnosti. Program poteka od 14. novembra od 15. do 17. ure in nato vsako sredo v naših vzgojno varstvenih enotah v Allendejevi in Gogalovi ulici.

Na cicibanove urice

Vabimo vse štiri in petletne otroke z območja Črnuče k Cicibanovim uricam vsako sredo od 15. do 17.30 v VVO narodne junakinje Rezke Dragarjeve Črnuče, Titova 312 a.

Predavanje o Tajski

Društvo upokojencev Bežigrad, Smoletova 16, je sklenilo na zadnjem občnem zboru, da v zimskem času popestri družabno življenje. ALOJZ VRHOVEC, nekdanji vneti popotnik je ponudil več predavanj, spremljanih z barvnimi diapozitivi, o popotovanjih po Afriki in Aziji.

Prvo predavanje bo v petek 16. novembra 1984 ob 17.00 uri v sejni dvorani krajevnih skupnosti Bežigrad, Smoletova 16/1. Popotnik nas bo popeljal v azijsko deželo smehljaja – na TAJSKO. Ta nenavadna dežela daljne Indokine, s tisočimi templji in koničastimi pagodami, z nepopisno stavbarsko barvitostjo, z živahnim življenjem na vodi, s plavajočimi trgi, z obsejnim riževimi polji, tropskimi gozdovi, bogatimi kulturnimi stvaritvami in z nasmejanimi plesalkami, ima toliko znamenitosti in tako velika nasprotja, da jih ne premore nobena dežela Vzhodne Azije. Skratka, ta najbolj budistična dežela sveta, z bogato tisočletno kulturo, je nepojmljiv mozaik različnosti in posebnosti, ki jih ni mogoče opisati, marveč ga je treba videti in doživeti.

Upokojence in druge vljudno vabimo na to prvo in zanimivo popotovanje na Tajsko. Vstopnine ni. Pridite, ne bo vam žal. Alojz Vrhovec ima pripravljena še naslednja predavanja: Stari Egipt, Perzija, Indija, Indonezija, Nepal in Sri Lanka ter Burma. Datum predavanja bo vsakokrat objavljen v »Zboru občanov« s kratkim opisom dežele. Predavanja so posneta na trak, trajajo pa približno uro in 20 minut.

Obvestilo

Društvo upokojencev Bežigrad, Smoletova 16, je ustanovilo šahovsko sekcijo. Kdor se želi vključiti v to sekcijo ali preživeti kako urico v družbi pri kartah, naj pride v društveno pisarno, da se dogovorimo o času in prostoru, ki nam ga daje na razpolago krajevna skupnost Bežigrad.

Razstave ročnih del

Društvo upokojencev Bežigrad, Smoletova 16, se zahvaljuje trgovskemu podjetju Astra, ki je v tednu upokojencev omogočilo, da so članice krožka za ročna dela v izložbi blagovnice pokazale javnosti svoje izdelke.

Upokojenke, ki imate veselje do ročnega dela, pridružite se nam. Vsak petek od 16. do 18. ure se dobimo v sejni dvorani krajevnih skupnosti Bežigrad, Smoletova 16/1.

Obvestilo

Veterinarski zavod Ljubljana obvešča o dežurstvu oddelka za zdravstveno varstvo živali za območje občin Bežigrad in Moste-Polje:

	POPOLDANSKO DEŽURSTVO	NOČNO DEŽURSTVO
do 10. novembra	Oberstar Andrej, tel. 647-127	Oberstar Andrej, 647-127
od 10. do 17. nov.	Zajc Janez, 483-311	Briški France, 570-043
od 17. do 24. nov.	Štrus Jože, 772-402	Špenko France, 627-198

Popoldansko dežurstvo (razen nedelj in praznikov) je od 14. do 21. ure, nočno dežurstvo pa od 21. do 7. ure.

Celodnevno in nočno dežurstvo ob nedeljah in praznikih opravlja veterinar, ki je dežuren v delavnikih popoldne.

Telefon dopoldne: 482-912, 484-292, 482-416

Foto: DUŠAN REBOLJ

SREČANJE STAREJŠIH OBČANOV KS BRINJE

Krajevna organizacija Rdečega križa in socialna komisija krajevnih skupnosti Brinje sta 19. oktobra pripravili srečanje starejših občanov v osnovni šoli Franceta Bevka. Povabili so 230 krajanov, starih nad 70 let. Najstarejši krajan je Alojz Kek, star 98 let, najstarejša pa Leopoldina Nebergoj, ki ima 96 let. Tega dne je imela rojstni dan Uršula Peruzzi, ki je napolnila 85 let starosti. Poklonili so ji lep šopek cvetja. Prisotne je pozdravila predsednica rdečega križa Tina Pišlar. Otroci osnovne šole F. Bevka so pod vodstvom mentorice Marte Zobec izvedli lep in zanimiv kulturni program z recitacijami in igrkami. Nastopila sta še domačina Lojze Klanjšek z orglicami in harmoniko ter Ivan Goltnik s harmoniko.